

Datum
2018-04-19

Diariernr
2018-101451

Ert datum
2018-03-16

Er referens
Fi2018/01147/KO

Finansdepartementet
Regeringskansliet
103 33 Stockholm

2018-04-23

2018-101451-0002

Remissvar "Ändringar i förordningen (2015:739) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden"

Energimarknadsinspektionen (Ei) tillstyrker i huvudsak ändringarna i 8 § 2 d förordningen (2015:739) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden men föreslår följande ändringar.

- Ei föreslår att 8 § 2d i förslaget till ändringar i förordningen (2015:739) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden ändras så att det tydliggörs att tvister rörande elavtal avser såväl avtal om överföring av el som avtal om leverans av el.
- Ei föreslår att 8 § 2d i förslaget till ändringar i förordningen (2015:739) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden ändras så att bestämmelsen även gäller överföring och leverans av gas.
- Ei föreslår att 8 § 2d i förslaget till ändringar i förordningen (2015:739) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden får följande innehåll "500 kronor för tvister rörande elektronik, *avtal om överföring och leverans av el och gas*, skor eller textil och för övriga tvister, eller...".

Ei tillstyrker den föreslagna nya bestämmelsen i 32 a § förordningen (2015:739) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden.

Energimarknadsinspektionens övervägande

Avtal om överföring och leverans av el

En konsument på elmarknaden har enligt ellagen (1997:857) två avtal, ett avtal om överföring av el med en elnätsägare och ett avtal om leverans av el med en elhandlare. Ei ställer sig frågande till vilket avtal som avses när termen *elavtal* används i 8 § 2d i förslaget till ändringar i förordningen (2015:739) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden. Är det avtal om överföring och/eller leverans av el som avses?

I övervägandena till förslaget står att sänkningen av beloppsgränsen avser avtalsrättsliga tvister som rör leverans av el. Med nuvarande förslag på skrivning i författningstexten och därtill hörande överväganden finns det en risk att bestämmelsen tolkas så att endast avtalsrättsliga tvister som en konsument har med sin elhandlare faller inom ramen för den föreslagna bestämmelsen i 8 § 2d. Det skulle i så fall innebära att avtalsrättsliga

tvister som en konsument har med sin elnätsägare även fortsättningsvis endast skulle tas upp till prövning om värdet av vad som yrkas överstiger 2000 kronor.

Det är olyckligt om förslaget om en sänkning av beloppsgränsen begränsas till avtalsrättsliga tvister gällande leverans av el. Ei anser att även tvister gällande överföring av el borde omfattas av den sänkta beloppsgränsen. Det är viktigt att konsumenterna tillförsäkras goda möjligheter att få sina avtalsrättsliga tvister prövade med såväl elhandlare som elnätsägare. Därför föreslår Ei att 8 § 2d i förslaget till ändringar i förordningen (2015:739) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden förtydligas så att bestämmelsen omfattar avtalsrättsliga tvister om både överföring och leverans av el.

Avtal om överföring och leverans av gas

Som förslaget till ändringar i förordningen (2015:739) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden är utformat kommer konsumenters avtalsrättsliga tvister gällande el att kunna prövas om värdet av vad som yrkas överstiger 500 kronor. Om tvisten istället gäller gas behöver värdet av vad som yrkas överstiga 2000 kronor för att kunna prövas.

Ei anser att beloppsgränsen för avtalsrättsliga tvister gällande gas borde sänkas till samma nivå som föreslås gälla för el. Andelen konsumenter som använder gas för uppvärmning eller till spisar utgör en liten del av energimarknaden. Det är dock viktigt att dessa konsumenter tillförsäkras samma möjligheter att få sina tvister prövade som konsumenter med avtalsrättsliga tvister gällande el. Det vore olyckligt om konsumenters avtalsrättsliga tvister behandlas olika beroende på energislag. Det naturliga är att samma beloppsgränser och konsumentskydd gäller för el och gas. Av den anledningen föreslår Ei att 8 § 2d i förslaget till ändringar i förordningen (2015:739) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden också ska gälla för överföring och leverans av gas.

Nämndens sammansättning

Ei delar uppfattningen att vissa tvister t.ex. tolkningar av avtal kan avgöras utan särskild sakkunskap från ledamöter från konsument- och näringsidkarorganen. Förstärkt juridisk kompetens kan istället vara värdefullt i dessa tvister. Ei tillstyrker därför förslaget att nämnden, i ärenden där sakkunskap från ledamöter från konsument- och näringsidkarorganen inte behövs, ska kunna pröva tvister i en sammansättning som består av myndighetens ordförande eller vice ordförande och två externa ordförande.

Beslut om detta yttrande har fattats av generaldirektören Anne Vadasz Nilsson. Vid den slutliga handläggningen deltog även chefsjuristen Göran Morén, chefsekonomen Therese



Hindman Persson och avdelningschefen Karima Björk samt juristen Marie Larsson,
föredragande.

Anne Vadasz Nilsson

Marie Larsson

2018-04-23

2018-101451-0002